

Komplex monoton

MUSICA VITAE

Dirigent: Michael Bartosch
Ny musik av elever vid musikhögskolorna i Malmö, Stockholm och Göteborg.

Artisten, lördag.

Om man ser musik som budskapsbärande, kan den nya konstmusiken ibland te sig något likriktad. Fri atonalitet och pulslöshet förmedlar ofta ångest, oro och frustration, känslor som knappast lockar horder av åhörare.

Men när musiken presenteras av en så framstående ensemble som Musica Vitae borde intresset vara större än normalt. Och i går var det det.

Idéerna är ofta komplexa och spännande. Så komplexa att musiken som budskapsbärrare närapå drunknar i kompositionens idé. Jörgen Daf-

gårds Delta till exempel, är ett myller av omsorgsfullt vävda "objektiva strukturer". Men det som händer syns nog bäst på notbladen, för som musik lät det i själva verket tämligen monotont.

Också verken Tid läggs som tunt papper över beröringarna av Ylva Q Arkvik och Obiter dictum av Mats O Hansson, hade kanske känts något svårbegripliga utan de intressanta verkkommentarerna.

Då berörde i stället Two faces have I av Max Blomgren mer, men också Kreatur av Palle Dahlstedt. Här fanns starka konflikter i musikens inre väsen, som var påtagliga.

Vind i Eld av Ylva Nyberg byggde helt på uttryck av oro, och visst fanns här också en stark laddning, även om det förlorade lite styrfart mot slutet.

Eric Rusch